

Verjaardagen voorgangers:

Woensdag 3 oktober: ds. G. Hendriks emerituspredikant HHK te Opheusden wordt 73 jaar.
Ds. C. van Krimpen Ger. Gem. predikant van Yerseke wordt 52 jaar.

Donderdag 4 oktober: ds. W. J. C. van Blijderveen HHK predikant van Moerkapelle en Stolwijk wordt 25 jaar.

Vrijdag 5 oktober: ds. C. J. Meeuse Ger. Gem. predikant van Goes wordt 67 jaar.
Ds. A. J. Schalkoort HHK van Lunteren wordt 64 jaar.

Zaterdag 6 oktober: ds. M. Mondria Ger. Gem. predikant te Waardenburg (waar hij al 39 jaar staat) wordt 70 jaar.

In de maand oktober zullen 14 predikanten hun verjaardag gedenken.

Dit jaar hopen nog 57 voorgangers hun verjaardag te gedenken.

Ambtjubilea predikanten HHK:

Woensdag 3 oktober: ds. R. W. Mulder van Leerbroek is 5 jaar predikant.

Donderdag 4 oktober: ds. Tj. de Jong emerituspredikant uit Staphorst is 43 jaar predikant.
Na ds. Kamerbeek die bijna 52 jaar predikant is, is ds. de Jong het langst predikant van de HHK.

In oktober gedenken 6 predikanten de dag wanneer zij in het ambt zijn bevestigd.

Ambstjubilea predikanten Ger. Gem:

Vandaag: ds. E. Hakvoort van Norwich (Canada) is 18 jaar predikant.

Maandag 1 oktober: ds. R. Boogaard (91 jaar) emerituspredikant te Leiderdorp is 43 jaar predikant. Hij preekt niet meer.

Woensdag 3 oktober: ds. M. Golverdingen (71 jaar) emerituspredikant te Dordrecht is 33 jaar predikant.

Vrijdag 5 oktober: ds. C. A. van Dieren (59 jaar) van Rijssen Noord is 24 jaar predikant.
Dit waren de ambstjubileas van dit jaar. De rest van het jaar geen meer. De volgende bij leven en welzijn is 18 februari ds. C. Sonneveld 32 jaar predikant.

Institueringen Gereformeerde Gemeenten:

Vandaag: Scherpenzeel bestaat 91 jaar. De predikant daar is ds. A. Verschuure. Deze gemeente is in het verleden bedient door: B Roest (1920-1974), ds. J. Koster (1985-1988) en ds. F. Mulder (1995-2002). Ds. Verschuure staat hier sinds 9 januari 2008.

Institueringen Gereformeerde Gemeenten buitenland:

Komende week geen.

Eerstvolgende: 13 oktober Sioux Center 99 jaar.

In oktober totaal 5.

Beroepingswerk HHK:

Ds. N. den Ouden van Nieuw-Lekkerland ontving deze week een beroep uit Sint Maartensdijk. Zijn uiterste beslissingsdatum is zaterdag 13 oktober.

Nieuwberichten:

Ds. C. Harinck 50 jaar predikant in Geref. Gemeenten

Ds. C. Harinck. Foto RD, Anton Dommerholt

KORTGENE – Al jong, op zijn 24e, werd hij ouderling, in de gereformeerde gemeente te Goes. Een jaar later, in 1958, liet het curatorium van de Theologische School in Rotterdam hem toe tot de predikantsopleiding. Vandaag is het een halve eeuw geleden dat kand. C. Harinck in Utrecht tot dienaar van het Woord werd bevestigd. „Eens zal er geen kerk meer zijn.”

Het gesprek vindt nog plaats in het Zeeuwse Kortgene, waar ds. Harinck en zijn vrouw na zijn emeritaat, per 1 oktober 2003, een bungalow betrokken. De meeste vertrekken zijn echter leeg, en de verhuisdozen staan hoog opgetast. Inmiddels is het predikantsechtpaar verhuisd, naar Kapelle, waar twee van de vijf kinderen wonen.

Hun beider wortels liggen in Zeeland: die van hem in Goes; haar wieg stond in Biezelinge.

Maar het gezin waarin zij opgroeiden, was heel verschillend. Ds. Harinck (79): „Mijn vrouw komt uit een echt Gereformeerde Gemeentengezin. Haar opa Snoep is ouderling geweest, en haar oudere broer was ds. A. Snoep, die in 1988 op 58-jarige leeftijd is overleden.”

Zelf groeide hij op „zonder kerk, zonder Bijbel, zonder God. Mijn vader kwam oorspronkelijk uit de Hervormde Kerk. Maar zijn vader had daar, in de crisistijd, al mee gebroken. Mijn vader was zeer socialistisch, stemde SDAP, was een vurig aanhanger van Troelstra. En ik was lid van de AJC, de Arbeiders Jeugd Centrale, liep ook met zo’n pakje en zong de Internationale.

Mijn moeder was van rooms-katholieke komaf. Zij is jong gestorven, is maar 51 geworden.”

Via onder anderen Jannie, zijn latere vrouw, kwam de jonge Cor uiteindelijk toch bij de kerk, „het zwartekousenkerkje”, terecht. „Niet dat ik daarvoor nooit eens indrukken van het bestaan van God had. Ik denk dat iedereen die wel heeft. Ik weet nog dat mijn oom Piet overleed, nog jong, en dat hij op zijn sterfbed riep: „Ik wil niet dood!” En als ik in de boomgaard ’s avonds de zon zag ondergaan, dacht ik: Dit kan er toch niet zomaar zijn?”

De dag waarop hij gedoopt werd, is de predikant altijd bijgebleven. „Dat moment heeft een onuitwisbare indruk op mij gemaakt. Ik, een buitenstaander, een heiden – ik werd gedoopt. Dat was een wonderlijke tijd, ook de periode ervoor. Ik mocht, na geworsteld te hebben met de leer van de predestinatie, veel smaken van de liefde van Christus en de kracht van Zijn offer.

Ook mijn broer Frans is in die tijd uit de wereld getrokken. Ik kon er niet over zwijgen. Als ik mensen zag lopen, dacht ik: Allemaal mensen met een ziel voor de eeuwigheid.

Rond die tijd ben ik ook geroepen tot het predikambt, vanuit Jesaja 40:1: „Troost, troost Mijn volk...” Dat was een opdracht – zo ervaar ik het nog altijd. Maar toen wist ik nog niet dat ik predikant moest worden. Ik werd ouderling, in Goes. Maar in mijn hart bleef het:

„Predik het Woord.” Ik zette dat steeds van me af. Ds. A. F. Honkoop, die destijds in Goes stond, zei op een gegeven moment tegen me: „Cor, nu moet je je niet langer verzetten.” „Ja maar...” Kort en goed: ik kreeg een attest, en niet lang daarna ben ik aangenomen. Dat was in 1958, ik was 25.”

Zijn intrede in Utrecht vormde een hoogtepunt in de afgelopen vijftig jaar, zegt ds. Harinck terugblikkend. „Nog een hoogtepunt: het moment waarop onze zoon Wout werd aangenomen op de Theologische School in Rotterdam. Volgend jaar hoopt hij zijn 25-jarig jubileum te herdenken. Hij staat in Moerkapelle. Dan denk je: Heere, wie ben ik en wat is mijn huis?”

Pijnlijk

„Pijnlijke ervaringen en moeilijke tijden” waren er in de achterliggende halve eeuw echter ook, schreef De Saambinder, het orgaan van de Gereformeerde Gemeenten, vorige week ter gelegenheid van zijn aankomend jubileum. Ds. Harinck: „De jaren 2000 tot en met 2002 zijn wel een dieptepunt geweest.”

In die periode verscheen zijn boek „De toeleidende weg”. „Ik móést dat schrijven. Ik constateerde dat sinds onder anderen ds. A. Vergunst was overleden, er in de Gereformeerde Gemeenten, en ook wel daarbuiten, een verstarring optrad. Ds. A. F. Honkoop, bij wie ik gebakerd ben, zei vaak: „Gemeente, in Christus is alles; buiten Hem niets.” Maar in reactie op een oppervlakkig geloven dat Jezus mijn Zaligmaker is, zag je met name bij jonge predikanten dat zij de weg tot Hem gingen blokkeren met allerlei voorwaarden.

En natuurlijk kom je dan niet meteen met een boek. Ik heb het gesprek gezocht. Maar zo’n gesprek, bij het licht van de Schrift, bleek niet mogelijk. Ik heb in die tijd, ik stond in Terneuzen, heel veel over me heen gekregen. Waarbij het ongegrond veroordelen, soms zonder mijn boek gelezen te hebben, mij pijn heeft gedaan.”

De wortels van de Gereformeerde Gemeenten liggen voor een deel in het gezelschapsleven. Speelde in de discussies rond uw boek ook niet de vrees dat ‘oude lijnen’ teloor zouden gaan?

„Zeker, en ik begrijp dat ook. Ik weet ook dat de oude predikanten bepaalde uitdrukkingen uit het gezelschapsleven graag gebruikten. Maar zij gaven inhoud aan die uitspraken, en er was altijd iets van gunning, van warmte. Nu is er veel napraten. Dat is koud en stoot af. Waar ik zo bang voor ben, is dat we de Schrift laten buikspreken. Want als we de Schrift niet zélf meer laten spreken, zal ons dat vroeg of laat opbreken. Het gaat niet om onze mening, maar om de mening des Geestes. Jonge mensen vallen echt nog wel voor het Woord – maar onderzoeken ook, meer dan vroeger gebeurde, en vragen, terecht: Waar staat wat u zegt dan in de Bijbel?”

Overigens is „De toeleidende weg” lang de enige publicatie niet die ds. Harinck op zijn naam heeft staan. Meer dan dertig boeken schreef hij, en uitgeschreven is hij nog niet. Volgende week verschijnt bij Den Hertog een catechismusverklaring van zijn hand, en in het vat zit nog altijd een studie over de eerste christenen. „Waar ik ook nog graag over wil schrijven, is over het kruis van Christus.”

De kerk staat vandaag voor twee uitdagingen, constateert de emeritus. „Enerzijds te waken voor nog verdere verstarring en verdonkering van het Evangelie. Maar in de tweede plaats ook: ervoor te waken dat de drie stukken uit de Heidelbergse niet worden verlaten. Het geloof is en blijft toch het aangrijpen van Jezus door een schuldig en verloren mens. Ik hoor

jonge mensen wel eens zeggen: „Als we doordeweeks bij elkaar zijn en de Bijbel bestuderen, ontvang ik veel meer zegen dan onder de preek.” Dan zeg ik: Hier is iets mis, en misschien niet alleen met de prediking. Waar niet meer gehoord wordt dat een mens wedergeboren moet worden, en dat dit gepaard gaat met een droefheid over de zonde en een mishagen van onszelf, laten we het Woord evenmin spreken.”

Hemel

Straks zal er echter geen kerk meer zijn, zegt ds. Harinck. „Vorige week zondag heb ik gepreekt over de hemel. Ik wilde dat al langer een keer doen, en ben me daar toen in gaan verdiepen, vanuit met name het boek Openbaring. Wat zal dat zijn: in de hemel zal er eredienst zijn. Wat staat daarin centraal? De heerlijkheid van God en het Lam. Mijn broer Frans, die negen jaar terug is overleden, mag daarin delen. Ik denk veel aan wat hij nu mag doen, en ik mag weten daar ook eens in te zullen delen.”

Emotioneel: „En wat zal ik dan graag mijn kroon voor dát Lam, mijn Zaligmaker, neerwerpen.”

Gereformeerde gemeente Goudswaard 75 jaar

GOUDSWAARD – De gereformeerde gemeente te Goudswaard bestaat 75 jaar. Op 19 september, vond een herdenkingsdienst plaats, waarin de consulent, ds. A. Vermeij, sprak over Habakuk 2:3. Ds. G. J. van Aalst sprak namens de classis Ridderkerk en de particuliere synode Zuidwest. Wethouder J. L. van Driel voerde het woord namens de burgerlijke gemeente Korendijk; L. Voorwinden namens de hervormde gemeente te Goudswaard.

De instituering van de gemeente had plaats op 28 juli 1937. In deze dienst ging ds. J. D. Barth voor. De gemeente heeft gedurende de 75 jaar van haar bestaan eenmaal een eigen predikant gehad: van september 1972 tot februari 1975 werd Goudswaard gediend door ds. H. Hofman sr. Het kerkgebouw van de gemeente (Eben-Haëzerkerk) staat aan de Molendijk. De gemeente telt ongeveer 250 leden en doopleden.

Afscheid en intrede ds. P. L. Bazen:

Ds. P. L. Bazen neemt op dinsdag 2 oktober afscheid van Rock Valley (U.S.A.). Hij zal op woensdag 17 oktober bevestigd worden in Picture Butte (Canada). Ik zal een kort portret geven van ds. Bazen.

Op 19 april 1941 werd hij geboren en is nu dus 61 jaar. Hij werd kandidaat op de theologische school in Canada in 1989. In 1990 werd hij zendingspredikant van Grand Rapids te Bolivia. Op 13 juli 2000 volgde de gemeente van Picture Butte voor het eerst. 24 oktober 2007 vertrok hij naar Rock Valley.

In 2007 is hij voor het laatst in Nederland geweest waar hij toen een Engelstalige dienst heeft geleid.

Verblijf ds. A. T. Vergunst in Nederland:

Ds. A. T. Vergunst predikant Ger. Gem. te Carterton (Nieuw-Zeeland) zal een paar weken in Nederland verblijven en hier een paar keer voorgaan in Rotterdam, Houten, Woerden, Kapelle-Biezelingse, Bodegraven, Leiderdorp en Hoogvliet.

Foto kerk:

De Vrije Oud Gereformeerde Gemeente te Ede aan de Schaapsweg. In deze gemeente is de 67-jarige ds. J. Goudriaan predikant, die hier sinds 3 juli 1991 staat.

Vraag:

Kan iemand mij helpen aan verjaardagen van predikanten van de Oud Gereformeerde Gemeente in Nederland?

Gedicht:

En wat er dreig', of wie er woed',
Mijn Herder blijft mij leiden.
Geen donker dal van tegenspoed
Kan van Zijn staf mij scheiden.
Hij blijft mij overal nabij,
Naar stille waat'ren voert Hij mij
En liefelijke weiden.

Voor op/aanmerkingen, aanvullingen, tips, vragen, suggesties enzovoorts mag u/jij mij altijd mailen.

Ik wens u/jou een goede week toe.

Met vriendelijke groeten,

Christoffel